

CE ESTE ATRACȚIA DE PE MUNTE? (WHAT IS THE ATTRACTION?)

25 iulie 1965
de W. M. Branham
Jeffersonville, Indiana, S.U.A.

Să ne aplecăm capetele: Dumnezeu și Tatăl nostru, aceasta este rugăciunea noastră sinceră, văzând tot ce faci Tu în acest timp pentru poporul Tău. De aceea, Te rugăm pe Tine, Doamne, lasă-ne să credem, simplu să credem, că adevărul este cuprins în Cuvântul scris, pe care ni l-ai dat. Îngăduie, Doamne, aceste lucruri.

În seara aceasta vrem să-Ți mulțumim pentru că ai dat lumină asupra Scripturii în adunarea de dimineață. De aceea, ne rugăm, Doamne, să confirmi Cuvântul Tău ca fiind Adevărul, în rândul de rugăciune. Noi ne rugăm pentru toate comunitățile și adunările din toată țara care s-au strâns pentru a auzi mesajul, de la Coasta de Vest, din Munții Arizona, din Câmpiile Texasului, până spre Coasta de Est, ori de unde s-ar fi adunat în țară. Poate să fie o diferență de timp de câteva ore, Doamne, totuși, în seara aceasta suntem adunați în unitate, ca credincioși care așteaptă venirea lui Mesia. Noi ne rugăm, Tată ceresc, ca Tu să-L trimiți cât de curând pentru Biserica Ta. Te rugăm acest lucru în Numele Domnului Isus. Amin!

Vă puteți așeza.

Salutări creștine tuturor celor ce sunteți prezenți în seara aceasta. Regret că trebuie să stăm atât de înghesuiți, căci sala este atât de plină încât abia mai putem respira. Sunt atât de mulți oameni, încât nici instalația de ventilație nu mai ajută. Dacă încăperea ar fi normal populată, această instalație v-ar îngheța, dar acum instalația funcționează din plin și totuși fiecare trebuie să-și facă vânt cu ceva.

Noi trimitem salutul nostru fraților în Hristos, celor care ne ascultă de la Coasta de Est până la cea de Vest. Salutăm grupul fratelui Borders din San Jose. La fel, celor din munți, la Prescott, Arizona, fratelui Mercier și grupului său, care **așteaptă venirea Domnului** acolo sus, le trimitem salutul nostru. La fel, celor adunați în Tucson, Houston, și Chicago, care de asemenea **așteaptă venirea Domnului**; celor de pe Coasta de Vest, New –York și Connecticut, și grupurilor mari din această regiune. Aici nu am avea loc suficient pentru toți, de aceea trebuie să le transmitem Cuvântul prin telefon. Salutul nostru se îndreaptă și spre fratele junior Jackson și grupul său din Clarksville, spre fratele Ruddell și grupul său, care **așteaptă venirea Domnului**. Noi, întruniți acasă, în această capelă, **suntem de asemenea în așteptarea Domnului**.

Mulți dintre voi nu au luat parte, probabil, la slujba de dimineață, dar sunt convins că toți vor primi această înregistrare. Cred că a fost cel mai direct mesaj către Biserică, de la predica „**Acesta este timpul, domnilor?**” Am simțit prezența

Duhului Sfânt și am fost condus să spun aceste lucruri. A fost un mesaj lung, dar m-am simțit călăuzit s-o fac; Domnul ne-a arătat din Cuvânt în ce moment trăim. Asigurați-vă că ați înțeles aceste lucruri tainice care se petrec. Voi știți că Biblia spune: „Cel înțelept înțelege toate lucrurile.”

Popoarele, oamenii devin tot mai înțelepți, dar mai slabi. Gândiți-vă că americanul atinge vârsta de mijloc în jurul vârstei de 20 de ani, mai slabi, dar mai deștepți. În timpurile de odinioară, nu aveam avioane și nici bombe atomice, dar oamenii trăiau mai mult. Noi devenim tot mai slabi, mai înțelepți și propria înțelepciune ne va distruge. Ne omorâm pe noi înșine. Nu Dumnezeu ne va distruge, ci propria înțelepciune. Întotdeauna a fost așa și așa va fi.

Dacă va voi Domnul, duminică viitoare dimineața, vom fi din nou aici. Eu nu știu despre ce voi vorbi, dar mă încred în Domnul. Dacă Domnul va îngădui să trăim până atunci, și dacă este voia Lui, avem intenția ca duminică dimineața să aducem un nou mesaj, iar duminică seara să ne rugăm pentru cei bolnavi. Apoi trebuie să mă întorc în Arizona, să-mi aduc familia acasă și copiii să poată merge din nou la școală. Veți fi anunțați când vor avea loc viitoarele adunări, ora și locul unde vom fi. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți.

Eu știu că astă seară am început cu o întârziere de 15 minute. Aici, în Jeffersonville, este opt fără un sfert, pe Coasta de Est - nouă fără un sfert, iar pe Coasta de Vest - cinci fără un sfert. Aici soarele apune. Aș dori să vă vorbesc pe scurt, așteptând să primesc ungerea Duhului Sfânt, iar pe urmă voi începe cu rândul de rugăciune.

Aș dori ca ascultătorii de aici sau din alte părți să găsească un om sau un frate care are ungerea Duhului. Imediat ce vom începe să ne rugăm pentru bolnavi, aceștia să-și pună mâinile peste cei din adunarea lor. Gândiți-vă, Dumnezeu este omniprezent, El este pretutindeni! Oriunde v-ați găsi, în Texas – California, Arizona sau ori unde ați fi, puneți mâinile peste bolnavi în momentul în care începem rugăciunea pentru ei. Sunt sigur că Dumnezeu va asculta rugăciunea și va răspunde.

În ultima duminică, seara, în timp ce eram sub influența Duhului Sfânt, s-a întâmplat ceva deosebit. Luni de-a rândul, nu am mai avut un rând de rugăciune în care să fie activ darul deosebirii. Pleci pe baza unei făgăduințe într-acolo, fără să știi ce va face El. Trebuie să te supui și să mergi în acel loc, așteptând. EL este suveran, El face ce vrea. Pur și simplu trebuie să stai și să aștepți, ca să vezi ce va face El. Apoi, deodată, simți cum El te-a străpuns.

La sfârșitul adunării, în timpul rugăciunii, am văzut un om înalt și cu chelie. Era foarte bolnav, dar nu știam cine este. La sfârșit de tot, mi s-a arătat un alt bărbat, aici pe platformă. Era cu capul aplecat și părea să aibă mari dureri, ținându-se cu mâinile de burtă. Credeam că ar fi primul om, respectiv al doilea, pentru care m-am rugat. Era chel și cu capul aplecat, era mare și ședea aplecat

înainte. Pe urmă, m-am întors și am văzut pe acest domn șezând în adunare. M-am întrebat unde este el și nu-mi puteam da seama unde se află. Am simțit, vedeam omul în fața mea, și simțeam un curent din această direcție. L-am privit pe fratele Neville și pe ceilalți doi, care ședeau acolo, dar nu erau ei. Mi-am zis: „Omul se găsește acolo, în sală, unde se află bazinul de botez.” Știți voi cine era? Fratele Shepherd. Motivul pentru care nu l-am putut recunoaște era faptul că stătea cu capul aplecat și se ruga. El credea că va trebui să moară. Acest gând îl urmărea de câteva săptămâni. Soția lui i-a spus să-și cumpere o pereche de pantofi. El răspunse: „Nu mai am nevoie de ei, căci în curând nu voi mai fi aici.”

Cu câteva zile în urmă, m-am întâlnit cu el în grădina fratelui Woods, strigând și laudând pe Domnul. El zicea: „Eu pot mânca slănină, ouă, roșii și tot ce doresc.”

Smerit, el și-a dat locul pentru altcineva, s-a așezat în spate și se ruga. Vedeți, voi nu aveți nevoie de un număr de ordine pentru rugăciune, trebuie să aveți credință.

Nu știam dacă fusese vindecat sau nu, am continuat și am spus: „Un om se roagă, are o problemă.” Cred că am spus: „Sunt probleme cu stomacul și el se roagă aici, în spate. Domnul Isus te vindecă!” Mai mult n-am putut spune. Dar am simțit un curent, deoarece el se ruga. Puteam vedea, dar nu știam ce se întâmplă. Dar, dacă veți vedea că vine un răspuns, care înseamnă: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL!”, atunci oricine este conștient că nu eu vorbesc, ci El însuși. Întotdeauna când zic: „Domnul Isus te-a vindecat!” este purul adevăr. „*El a fost străpuns pentru păcatele noastre și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.*”

Dacă vi se spune prin „AȘA VORBEȘTE DOMNUL!” ce trebuie să faceți și ce se va întâmpla, atunci fiți atenți: așa va fi. Dar dacă zic: „Isus Hristos te tămăduiește și te vindecă!”, credeți, deoarece El a spus-o deja. Eu repet doar ce a spus El. Într-o viziune, repet ceea ce-mi arată El, pricepeți aceasta? Acum să ne grăbim și să intrăm în cercetarea Cuvântului. Eu știu că mulți dintre voi trebuie să călătorească departe, chiar în seara aceasta. Eu mă rog ca Domnul să vă binecuvânteze și să vă ocrotească în drumul vostru.

Aș dori să deschid la Matei 21, și să citesc versetele de la 1 la 11. Dacă nu aveți Bibliile la voi, notați-vă! Voi toți, care nu ați auzit mesajul în dimineața aceasta, procurați-vă banda, dacă aveți un magnetofon. Nu suntem de părere ca să oferim literatură spre vânzare. În marile adunări, se face cunoscut că există cărți, dar nu spre vânzare (nu câștigăm nimic cu ele). Fratele Wayle este autorul. Omul care se ocupă cu benzile vă va lămuri că nici cu acestea nu facem comerț. Principalul nu sunt benzile, ci mesajul.

Dacă cineva are de gând să scoată bani cu aceste lucruri, nu mai are voie să copieze nicio bandă. M-am interesat și cred că benzile costă mai puțin de 5 dolari, între 3 și 5 dolari, pentru cele mai lungi 4 dolari. M-am informat în legătură cu

banda unui anumit predicator. Costa 9 dolari, iar predica dura între 20 și 30 de minute. Din aceasta deduci că fratele Sothmann și toți cei care se ocupă cu benzile, nu se vor îmbogăți. Ei câștigă doar atât cât să poată trăi. Nu le poți cere s-o facă pe degeaba, căci ei trebuie să cumpere benzile. Aparatura este de asemenea foarte scumpă, costă aproximativ 10.000 de dolari. Despre această problemă vom mai vorbi, îi privește pe cei din conducere, eu nu am nimic a face cu aceasta.

Atenția și interesul meu sunt îndreptate doar asupra acestui mesaj. Acesta este acea „A Treia Trageră” și este cel căruia trebuie să-i rămân credincios și să-l urmez cu sfințenie. V-am spus aceasta ca între timp să urmăriți textul: Matei 21:1-11: *„Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, înspre muntele Măslinilor, Isus a trimis doi ucenici, și le-a zis: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră: în el veți găsi îndată o măgăriță legată, și un măgăruș împreună cu ea; dezlegați-i și aduceți-i la Mine. Dacă vă va zice cineva ceva, să spuneți că Domnul are trebuință de ei. Și îndată îi va trimite.”*

Dar toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinescă ce fusese vestit prin prorocul, care zice: „Spuneți fiicei Sionului: „Iată, Împăratul tău vine la Tine, blând și călare pe un măgar, pe un măgăruș, mânzul unei măgărițe.”

Ucenicii s-au dus, și au făcut cum le poruncise Isus. Au adus măgărița și măgărușul, și-au pus hainele peste ei, și El a șezut deasupra.

Cei mai mulți din norod își așterneau hainele pe drum; alții tăiau ramuri de copaci, și le presărau pe drum. Noroadele care mergeau înaintea lui Isus și cele ce veneau în urmă, strigau: „Osana Fiul lui David! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului! Osana în cerurile prea înalte!”

Când a intrat în Ierusalim, toată cetatea s-a pus în mișcare, și fiecare zicea: „Cine este acesta?”

„Este Isus, Prorocul, din Nazaretul Galileii”, răspundeau noroadele.”

Dacă iau un text din citat, spre a vă vorbi cam 30 de minute, înainte de a începe rugăciunea, tema noastră ar fi: **„Ce este atracția de pe munte?”**

Fusese o zi foarte obositoare, agitată, o zi neobișnuită. Aici citim cum Isus mergea spre Ierusalim, unde urma să sărbătorească Paștele. De Paște, mielul pascal era omorât și sângele era adus pe tronul de har ca să facă ispășire pentru popor. El a urcat pe muntele Măslinilor. De acolo a privit spre Ierusalim, care era clădit pe dealul din față. Pe când privea spre oraș, El știa că aceasta va fi ultima Lui vizită. Se apropia timpul când El urma să fie dat în mâinile păcătoșilor, care aveau să-L ucidă. EL trebuia să sufere cea mai groaznică moarte pentru un muritor și să fie înmormântat. Urma să fie trădat de către ai Săi, cu care umblase tot timpul. EL, care era Dumnezeu, știa ce era în sufletele lor și știa de la început cine Îl va trăda. EL știa că omul de alături, care număra banii, va fi trădătorul. EL știa că Îl așteaptă o cruce romană, necruțătoare. EL știa că în trupul Lui sângele și apa se vor separa, și că de pe fruntea Sa va curge sudoarea ca niște picături de sânge. Știa tot ce Îl

așteaptă. EL sta acolo pe munte și privea spre Ierusalim.

Oamenii din acel timp, considerați a fi o clasă religioasă superioară, Îl urau. Bisericele, comunitățile acelui timp, L-au denunțat pe El și pe cei ce-L ascultau. Cei care mergeau să-L asculte sau luau parte la adunările Lui, erau excluși din biserică. Nu este de mirare că Scriptura zice: „*EL a venit la ai Săi, dar ai Săi nu L-au primit.*” Acei care trebuiau să-L iubească și să fie alături de El, au devenit cei mai înfocați dușmani ai Săi.

EL și-a format un grup de oameni săraci, pescari, vameși, oameni neșcoliți. Biblia spune că unii erau ne-școlarizați și analfabeți. Unii dintre ei nu puteau nici măcar să-și scrie numele. El nu s-a îndreptat niciodată spre biserici pentru a-Și chema ucenici, nici nu s-a putut înțelege cu vreun conducător bisericesc; El avea semnele precise ale unui proroc. EL condamna tot ce făceau ei, așa cum făcuseră și cei dinaintea Lui, căci ei făceau parte din Cuvânt; dar El era Cuvântul în plinătatea Sa. Dar în mijlocul tuturor acestor lucruri, în fiecare epocă, în timpul oricărui proroc care a fost sau va fi, există un anumit număr de oameni care sunt hotărâți mai dinainte să asculte mesajul și să-l urmeze. Ei ignoră marea masă, ei ignoră critica necredincioșilor și nu se ceartă cu ei. Ei au un singur lucru de făcut și anume să creadă în totalitate și cu toată ființa lor, ca și Maria, care stătea la picioarele lui Isus. Marta pregătea masa, iar Isus i-a spus: „Tu te străduiești mult pentru lucrurile pământești, dar Maria și-a ales partea cea bună, care privește viața veșnică.”

Trebuie să constatăm că mulți oameni au aflat de venirea Lui, cu toate că pe vremea aceea nu exista literatură ca azi. Nu era nici televiziune, nici telefon sau ceva asemănător. Dar pe undeva se zvonise că va veni de Paști. Mulți oameni luminați duhovnicește știau că El este Mielul pascal, căci El le spusese dinainte lucrurile care se vor întâmpla. Deoarece știau că El va fi acolo, și-L iubeau, desigur, L-au așteptat. Era o mulțime de oameni, care se înghesuia între porți, uitându-se pretutindeni, căci ei știau că poate apărea în orice clipă. Ei erau atenți. Alții se întrebau ce ar putea fi cu acești oameni, care pendulează de la o poartă la alta. Ce îi atrage? Căutând, se uitau în stânga și în dreapta. Păreau că așteaptă cu nerăbdare ceva ce urma să se întâmple. Care era atracția?

Aș dori să fac o paranteză. **Chiar așa se întâmplă și astăzi. Oamenii, care privesc spre revenirea Lui, sunt într-o mare așteptare. Noi simțim tensiunea. Ei caută, observă fiecare mișcare, fiecare semn, și-l compară cu Scriptura.**

Când au văzut toate acele lucruri care fuseseră deja prorocite despre El, chiar și cele privitoare la sfârșitul Lui, ei au știut că se apropie sfârșitul. Ei vroiau să fie neapărat prezenți. O parte din mulțime, minoritatea, era pentru El, cealaltă, majoritatea, împotriva Lui. Nouăzeci la sută erau împotriva Lui.

Tot cam așa este și astăzi cu masa de oameni religioși. Când este vorba de Cuvânt și despre Hristos, sunt aproximativ un procent care-l cred; restul nu se sinchiesc, indiferent ce se întâmplă. Mai degrabă iau în derâdere Cuvântul. Este

aproape la fel. Timpurile se schimba, dar lucrurile nu se schimbă prea mult. Istoria se repetă mereu.

Trebuie să constatăm că a apărut o tensiune nervoasă, căci ei așteptau și se întrebau ce va face El când va veni acolo. Ei vroiau să fie acolo, să privească totul, deoarece credeau în El. Alții, care de asemenea auziseră că va veni, s-au îndreptat într-acolo spre a-L batjocori. După această așteptare nervoasă, în acea zi neobișnuită, în acel timp în care comunitățile dormeau, tensiunea creștea mereu, până când s-a întâmplat minunea.

De pe muntele Măslinilor, a apărut un măgar alb, însoțit de un grup de oameni, care strigau fanatic, rupeau crengi din palmieri și-și întindeau hainele lor pe stradă, strigând: „*Osana Fiul lui David! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!*” Călărețul de pe măgăruș nu era altul decât Unsul Domnului, Mesia acelui ceas. Ce a făcut Domnul? Care a fost atracția acolo, pe munte? **Era Dumnezeu Însuși care făcea istorie, împlinind prorocia. Aceasta constituie întotdeauna o atracție.**

Aceasta adună pe toți criticii (ulii), așa cum am privit azi dimineață în mesaj, dar și pe vulturi. Ei se întâlnesc pentru a afla ce se întâmplă. Unii vin din curiozitate, alții să descopere greșeli, alții pentru a critica. Toate cele trei feluri de oameni, cum am spus azi dimineață, s-au adunat: credincioși, credincioși prefăcuți și necredincioși.

Ce se întâmpla acolo, pe munte? Prorocia era în desfășurare, se împlinea. Zaharia, unul din proroci, spusese prin Duhul, următoarele: „*Saltă de veselie, fiica Sionului! Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului! Iată că Împăratul tău vine la tine; El este neprihănit și biruitor, smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe.*”

Ce s-a întâmplat cu acei cărturari? Ce s-a întâmplat cu preoții și cu oamenii religioși? Toate acestea fuseseră scrise cu 487 de ani înainte de a se întâmpla, de către un proroc legitimat și făceau parte din sururile Bibliei, din Vechiul Testament. De ce nu au putut ei recunoaște că acolo se împlinea o prorocie? Din același motiv din care nici astăzi nu pot vedea. Ei au făcut Cuvântul lui Dumnezeu fără putere, fără nici un efect asupra oamenilor, propovăduind ca învățătură tradițiile oamenilor. Dacă predicatorii, cărturarii, preoții, așa-zisii oamenii duhovnicești, unșii acestui timp ar citi numai Biblia, nu s-ar mai întreba ce se întâmplă acum. Ei ar ști că Domnul Își împlinește propriul Său Cuvânt.

Acolo sus, s-a împlinit istoria, s-a împlinit prorocia, a venit mântuirea lumii, marea zi pe care au așteptat-o toți prorocii. Toți sfinții Vechiului Testament ce se odihneau în morminte, așteptaseră această zi. Acesta este adevărul.

Și El a strigat: „*Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!*” (Matei 23:37). Acum însă a sosit și

ceasul tău. Toți cei din morminte: Avraam, Isaac, Iacov și toți prorocii așteptau acest ceas. Comunitatea, însă, era oarbă.

„Cine este Acesta care produce atâta zgomot? Cine poate fi Acest bărbat? Nu este oare fiul acestui tâmplar? Noi Îl cunoaștem. De unde are El această înțelepciune? Doar n-a avut nici o legătură cu școlile noastre. Nu știm să fi studiat vreo carte recunoscută de noi. Cine este El?” El a fost răspunsul prorociilor tuturor prorocilor. Aici El a venit călare pe un mânz al unei măgărițe.

Ce atracție! Domnul împlinea Cuvântul Său făgăduit. Ce fusese așteptat de 4.000 de ani, se petrecea. În Geneza 3:15, Domnul a spus: *„Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.”* Această prorocie, în care se spune că El va veni, se poate urmări prin întreaga Biblie. Și un proroc legitimat, Zaharia, s-a ridicat în mijlocul lor și a spus: *„Saltă de veselie, fiica Sionului, strigă de bucurie, fiica Ierusalimului. Iată că Împăratul tău vine la tine; El este neprihănit și biruitor, smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe.”*

Acești oameni, care citeau zilnic Scriptura, care au observat cum s-a ridicat El, totuși strigau: „Cine este acesta?” Domnul Își împlinea Cuvântul înaintea celor ce ar fi trebuit să știe ce se întâmplă și totuși ei nu au recunoscut împlinirea Cuvântului profetic.

Când Domnul Își împlinește Cuvântul, se produce totdeauna o atracție, deoarece este ceva neobișnuit. Când El Își împlinește Cuvântul este atât de neobișnuit pentru linia generală, încât oamenii, care urmează tendința zilei, nu Îl pot crede. Ei își urmează propriul lor drum.

Să ne întoarcem la Scriptură și să vedem câteva întâmplări neobișnuite, când Dumnezeu și-a împlinit prorocia. Dacă Domnul vestește ceva, El o și împlinește. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul niciodată. Când El Își împlinește Cuvântul, se petrec lucruri neobișnuite pe pământ.

Priviți! Este de neînțeles cum acest Cuvânt al lui Dumnezeu li se pare atât de ciudat celor care ar trebui de fapt să-L creadă, încât ei strigă: „Ce este aceasta? De unde aveți voi lucrurile acestea? Cine este acesta? Ce este aceasta?” Ei ar fi trebuit să strige: „Osana Regelui, care vine în Numele Domnului!” Dar acest lucru l-a făcut doar un grup restrâns.

Avea loc cel mai mare eveniment care se putea întâmpla unei națiuni, lucru prorocit de 400 de ani și în care-și puseseră nădejdea cei morți și era viitorul celor vii și totuși oamenii religioși, căpeteniile, în loc să creadă, au strigat: „Cine este acesta? Ce vă atrage?” Ceva neobișnuit, iar acum este exact la fel de neobișnuit, nimic nu se schimbă!

Să considerăm unele lucruri neobișnuite, după cum am amintit. Care a fost atracția înainte ca judecata lui Dumnezeu să lovească și lumea să fie distrusă prin apă? Un om bătrân de aproximativ 120 de ani construia o corabie, când nici nu era

apă pe care să plutească. Ani de-a rândul a construit-o și a lipit-o pe dinăuntru și pe dinafară, și acum sta în fața ușii și zicea: „Lumea va fi înghițită de apă!” – în acea mare epocă științifică. Oamenii se întrebau: „Ce-o fi însemnând ciocăniturile astea de pe munte?” Și alții ziceau: „Acolo, sus, este un om bătrân, pe nume Noe, este un bătrân fanatic; a stat prea mult în soare și a făcut o insolație, pierzându-și mințile. El își construiește ceva ce o numește „arcă” și zice că va cădea apă de sus, cu toate că acolo nu se găsește niciun strop de apă, și toți oamenii care nu ascultă de mesajul lui și nu intră în arcă, vor fi înecați. Ați mai auzit așa ceva?”

Era un eveniment deosebit. Îmi imaginez că oamenii, care au vrut să râdă din toată inima, s-au așezat în fața corăbiei, și-au râs: „Cu o sută de ani în urmă, ai spus că va ploua. Bunicul meu mi-a vorbit deja că te-a auzit zicând că va ploua, și tu tot mai clămpănești la bucata asta veche de lemn. De ce nu-ți aduni mințile?” Dar Domnul era pe cale să confirme o făgăduință și să împlinească o prorocie pe care a dat-o prorocului Său.

Foarte neobișnuit! Dumnezeu împlinea făgăduința dată lui Noe, în timp ce alții râdeau. Dumnezeu era pe cale să facă istorie, arătând până în zilele noastre, că El Își ține Cuvântul. Oricât ar părea de neverosimil și irațional, El totuși Își ține Cuvântul. Cu acest om, care lucra la corabie, El a dat un exemplu pentru oamenii din America și din întreaga lume. Indiferent ce spune știința, El se ține de Cuvânt și face istorie când Își împlinește Cuvântul.

Ce eveniment neobișnuit a avut loc în pustie, când un rug ardea și nu se mistuia... Acolo, în pustie, se găsea un proroc fugar. El nu auzise încă nicio voce și nici un sunet. Totuși, se uita spre culmea muntelui, unde vedea ceva neobișnuit. Dumnezeu vroia să-i atragă atenția. Tot astfel este și astăzi.

Dumnezeu era pregătit să-Și împlinească Cuvântul pe care-l spusese prorocului Său, Avraam: *„Să știi hotărât că sămânța ta va fi străină într-o țară, care nu va fi a ei; acolo va fi robită, și o vor apăsa greu, timp de 400 de ani. Dar pe neamul căruia îi va fi roabă, îl voi judeca Eu: și pe urmă va ieși de acolo cu mari bogății.”*

EL a pregătit un om pentru această misiune, după cum a pregătit și corabia ca loc de salvare pentru toți cei ce cred. Dumnezeu a lăsat să ardă rugul, iar acel păstor, Moise, a zis: „Vreau să merg într-acolo și să văd ce înseamnă acest lucru curios.” Și când Moise s-a apropiat de rug, Dumnezeu i-a vorbit.

Care a fost mai târziu evenimentul petrecut în palatul faraonului, când acest păstor și-a aruncat toiagul și acesta s-a transformat în șarpe? Dumnezeu Și-a ținut făgăduința dată lui Moise. Ce s-a întâmplat la Marea Roșie, când călăreții faraonului au văzut cu spaimă că un vânt coborât din ceruri a împărțit Marea Roșie la dreapta și la stânga și o armată de sclavi, care înainta după voia Domnului, au trecut ca pe uscat? Ce a fost? Dumnezeu Și-a ținut Cuvântul. Un popor mort a rămas în urmă și un popor viu a trecut; un popor mort spiritual care a încercat să-i

imate s-a înecat. Dumnezeu și-a împlinit prorocia și a făcut istorie. Aceasta a fost atracția de la Marea Roșie.

Care a fost atracția de la muntele Sinai? După două zile, i-a fost interzis poporului să se apropie de femeile lor și au fost puși să-și spele hainele, să se sfințească și să se adune în jurul muntelui pe care un om numit Moise, spusese că L-a întâlnit pe Dumnezeu sub forma unui stâlp de foc. Dumnezeu i-a spus lui Moise: „Voi coborî în mijlocul poporului. Voi confirma ce ți-am spus ție și cine sunt Eu. Le voi arăta că Eu sunt Dumnezeu.” Aceasta a fost atracția, Dumnezeu Și-a ținut Cuvântul Său.

Ce atracție a fost în acea zi a istoriei, când o națiune întreagă l-a uitat pe Dumnezeu și oamenii au devenit formalisti și indiferenți? Preoții urmau tendințele moderne și prorocii prorocau după voia preoților. În acel timp, exista, ca de obicei, un om socotit fanatic. El vorbea împotriva femeilor, care se fardau și făceau alte asemenea lucruri. Era un om ciudat. Acest bărbat a mers la rege și i-a zise: „...*în anii aceștia nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul meu.*” Noi am văzut că el a trebuit să fugă și să se ascundă undeva în pustie. Ceilalți credeau, probabil, că este înfometat sau chiar mort, dar el avea hrană și apă suficientă. Apoi a apărut din nou și a zis: „Voi vedeți că eu am pe „Așa vorbește Domnul!” Dacă nici acum nu sunteți convinși, să mergem pe munte și să vă dovedesc cine este cu adevărat Dumnezeu” - căci el avusese o viziune din partea Domnului. El a zis: „Zidiți-vă un altar, alegeți-vă un taur și sacrificați-l! Eu voi zidi de asemenea un altar și voi sacrifica un taur. Noi vom aduce câte o jertfă și Dumnezeul care va răspunde să fie adevăratul Dumnezeu.” În nici un caz nu ar fi făcut acest lucru, dacă nu ar fi avut însărcinarea de la El. Mai târziu, el a spus în rugăciune: „Toate acestea le-am făcut la porunca Ta, Doamne!” Care era atracția? Patru sute de preoți stăteau pe munte. Regele se afla în carul său, în platoșa lui, înconjurat de garda sa. Și acest om bătrân, cu barbă și cu chelie, stătea în fața lor. Era îmbrăcat într-o piele de oaie. Într-o mână ținea un toiag, în cealaltă ținea un vas cu ulei. Cu trei ani și jumătate în urmă spusese: „...*în anii aceștia nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul meu.*” El lucra în locul lui Dumnezeu și lucrurile trebuiau dovedite. Acolo pe munte stătea, deci, „acest fanatic”, care adunase poporul! Care a fost atracția? Era Dumnezeu pe cale să afirme că prorocul Lui are dreptate. Era Însuși Dumnezeu, care îplinea prorocia. **Dumnezeu făcea istorie, împlinindu-Și Cuvântul.**

Câteva sute de ani mai târziu, a apărut în pustie un om care era uns cu același duh. Nu avea nici o legătură cu vreo organizație, cu toate că tatăl său era membru al unei organizații preotești. Venea din pustie, îmbrăcat cu o piele de cămilă și avea o barbă care îi acoperea întreaga față. Nu era sură, ci neagră. Ce te atrăgea la acest om, care umbla astfel îmbrăcat prin Ierusalim și prin toată Iudea? Unii care l-au văzut au spus: „Este acolo un om sălbatic, care vrea să boteze

oamenii în apă. Cine a mai auzit așa ceva?” Alții erau curioși și ziceau: „Acesta trebuie să fie Mesia.” Altul zicea: „Ar putea fi unul dintre proroci.” Nu știau ce să creadă. Și, totuși, ce era? Era Dumnezeu, care împlinea versetul din Isaia 40, căci acolo El spusese că în zilele de pe urmă îl va trimite pe slujitorul Său și ce va face acesta.

Noi constatăm că acest om era atât de convins de misiunea sa, încât cu câteva săptămâni mai târziu a zis: *„Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțămintele. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.”*

Într-o zi a apărut un Om obișnuit, în vârstă de aproximativ 30 de ani și s-a lăsat botezat. Când a venit acest Om, s-a produs în sufletul prorocului o asemenea emoție, încât, în ziua respectivă, acesta s-a comportat în mod ciudat. Mulțimea observase cum vorbea prorocul cu preoții aflați pe malul râului. Ei spuneau: „Dumnezeu a poruncit să construim un altar. Moise este prorocul. Noi credem în Moise. Jertfa nu va fi niciodată înlăturată.” Eu îl pot auzi pe Ioan răspunzând: „N-ați citit în Scriptură ce a zis prorocul Daniel: jertfa zilnică va fi înlăturată? A sosit ceasul. N-ați citit ce a spus Isaia în capitolul 40:3: *„Un glas strigă: „Pregătiți în pustie calea Domnului...”*”? Două prorocii se referă la mine. Nu ați observat că prorocul nostru, Maleahi, cu circa 400 de ani în urmă, a zis în capitolul 3:1: *„Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea”*? Nu pricepeți că prin asta prorocia s-a împlinit?” Intr-adevăr, prorocia se împlinise!

Cam în acel timp, prorocul s-a întors și a zis: *„Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!”* Care este atracția? **Împlinirea a trecut de la proroc, la prorocia lui.**

Observați ce se întâmplă! Aici vine un om obișnuit, pe care nu-l cunoaște nimeni, fiul unui tâmplar, și intră în apă. Ioan, marele proroc, zice: „Eu ar trebui să fiu botezat de Tine, de ce vii Tu la mine?” EL răspunde: *„Lasă-Mă acum, căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit.”* Atunci a înțeles că jertfa trebuia mai întâi spălată, și L-a botezat.

Când a vrut să iasă din apă, a mai avut loc o întâmplare deosebită. Acest proroc, care a fost cinstit și și-a arătat timpul și locul din Scriptură, a privit în sus, a văzut cum cerul se deschide, și Duhul Sfânt s-a pogorât sub formă unui porumbel, deasupra Lui. O voce s-a auzit: *„Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea.”* Dumnezeu legitima mesajul unui proroc - aceasta a atras atenția la Râul Iordan.

Un frate cânta: „Pe deal, departe, sta o cruce de veche.” Ce atracție a fost pe muntele Golgota? Noi vedem că lumea religioasă L-a îndepărtat și statul roman L-a condamnat la moarte. Apoi a fost răstignit între doi tâlhari și a suferit de sete. Sângele se scurgea din rănilor corpului Său. Acolo atârna El între cer și pământ, strigând: *„Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”*

Și oamenii religioși care stăteau acolo și priveau n-au cunoscut că în acel timp, acolo pe Golgota, se împlinea prorocia Vechiului Testament. David, asupra căruia s-a pogorât Duhul Sfânt ca și asupra altor proroci, scria, ca și cum ar fi fost vorba despre el însuși, în Psalmul 22, el striga: „*Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce m-ai părăsit? ... mi-au străpuns mâinile și picioarele: toate oasele aș putea să mi le număr. Ei însă pândesc și mă privesc.*” David vorbea ca și cum ar fi fost vorba despre el, dar este vorba de Isus Hristos. Era Hristos în David. Aici, pe muntele Golgota, s-au împlinit exact prorociile date prin diferiți proroci. Care a fost atracția de pe Golgota? A fost aceea că Dumnezeu și-a împlinit Cuvântul Său.

O altă atracție, pe un munte, a fost de Rusalii, când erau adunați cu toții la o sărbătoare religioasă, și credeau că au scăpat de toți fanaticii. De zece zile nu mai auziseră nimic despre ei. Dar, dintr-o dată, s-au năpustit din partea de sus a clădirii, ca albinele dintr-un stup, strigând pe străzi cu voce tare, și purtându-se curios. „Ce este asta? Ce înseamnă? Sunt oare beți toți acești oameni?”

Atenție! Un proroc s-a ridicat în mijlocul lor și a zis: „*Bărbați iudei și voi toți care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta, și ascultați cuvintele mele! Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi. Ci aceasta a fost spus prin prorocul Ioel: „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură...”* Aceasta a fost atracția.

După ce Domnul vieții a fost răstignit și după ce toate cele ce s-au întâmplat, oamenii religioși tot nu recunoșteau că se dăduse o făgăduință despre venirea Duhului Sfânt.

„Cine este acesta? Ce înseamnă aceasta? Ce este cu acest om?” O, astăzi este exact la fel! Se repetă aceleași lucruri. Aceleași întrebări se pun mereu: „Ce o fi această gălăgie?” Priviți! Toată strada este plină de automobile: din Michigan, Florida, de la Maine până în California. Azi dimineață, respectiv azi după masă, când am trecut cu soția, am privit numărul automobilelor și atunci mi-a trecut prin minte această temă. Ce înseamnă aceasta? Este așa cum stă scris: „*Unde se află stârvul se adună vulturii.*” I-am spus soției mele: „Dragă, îți amintești când a trebuit să-mi iau rămas bun de la tot ce-mi este drag pe lume, și a trebuit să plec în misiune, pentru a începe ceva ce mi-a poruncit Domnul? Atunci ai început să cânti: „Ei vin din Est și Vest.” Aceasta este atracția. Sămânța Domnului, hotărâtă mai dinainte, nu poate face altceva decât să-L urmeze. Pentru noi, înseamnă mai mult decât viața.

Ne pot lua viața, dar Cuvântul nu ni-l pot lua. Care este atracția? Domnul Își împlinește întotdeauna Cuvântul. Din nou împlinește El cuvântul prorocului Zaharia.

Cu puțin timp în urmă, am citit versetul 9, care vorbește despre intrarea lui Isus în Ierusalim, pe un măgar alb. Această prorocie a lui Zaharia este: „*Saltă de veselie, fiica Sionului! Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului! Iată că Împăratul tău*

vine la tine, El este neprihănit și biruitor, smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe.” Aceasta a fost atracția în Ierusalim, care era centrul religios al aceluia timp.

Și acum să vedem un eveniment al ultimelor zile. Să deschidem mai departe la Zaharia, și să vedem ce spune el despre aceasta. Asta se referise la vârsta mijlocie și acum să ne îndreptăm spre ultimele zile, și să citim în Zaharia 14:4-9. Ascultați, este vorba despre o prorocie asupra ultimelor zile, asta este „Așa vorbește Domnul!” Zaharia 14 vorbește despre venirea Sa: *„Picioarele Lui vor sta în ziua aceea pe muntele Măslinilor, care este în fața Ierusalimului, spre răsărit; muntele Măslinilor se va despica la mijloc, spre răsărit și spre apus, și se va face o vale foarte mare: jumătate din munte se va trage înapoi spre miazănoapte, iar jumătate spre miazăzi. Veți fugi atunci în valea munților Mei, căci valea dintre munți se va întinde până la Ațel; și veți fugi cum ați fugit de cutremurul de pământ de pe vremea lui Ozia, împăratul lui Iuda. Și atunci va veni Domnul, Dumnezeuul meu, și toți sfinții împreună cu El! În ziua aceea, nu va mai fi lumină; stelele strălucitoare se vor ascunde. Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte; dar spre seară se va arăta lumina. În ziua aceea, vor izvorî ape vii din Ierusalim, și vor curge jumătate spre marea de răsărit, jumătate spre marea de apus; așa va fi și vara și iarna. Și Domnul va fi împărat peste tot pământul. În ziua aceea, Domnul va fi singurul Domn, și Numele Lui va fi singurul Nume.”*

Un nou cutremur va despica pământul. Dacă vreți mai multe locuri din Scriptură, în ceea ce privește despicarea muntelui Măslinilor, veți găsi la Isaia 29:6 și Apocalipsa 16:9.

Ce este aceasta? Același proroc, care a vorbit despre prima Lui venire, a văzut și a doua Sa venire. *„Ca în zilele cutremurului...”* **Vedeți ce produc cutremurele? Vedeți ce anunță ele?** *„Și atunci va veni Domnul, Dumnezeuul meu, și toți sfinții împreună cu El!”*

O, Doamne! Același proroc le spusese că în timpul de seară se va face lumină, dar oamenii sunt orbi. Să mai citim câteva versete: *„În ziua aceea, vor izvorî ape vii din Ierusalim, și vor curge jumătate spre marea de răsărit, jumătate spre marea de apus; așa va fi și vara și iarna.”* (Evanghelia care merge atât la neamuri, cât și la iudei). *„Și Domnul va fi Împărat peste tot pământul. În ziua aceea, Domnul va fi singurul Domn și Numele Lui va fi singurul Nume...Spre seară se va arăta lumina.”* Vedeți voi unde ne aflăm? Națiuni se prăbușesc, Israelul se trezește. Voi care sunteți împinși afară și care vedeți chivotul purtat de care noi, ieșiți afară înainte de a vă lovi moartea! Domnul a confirmat-o și așa va fi.

Să mai deschidem într-un loc din Vechiul Testament, Maleahi 4:1: *„Căci iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi, vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul oștirilor, și nu le va lăsa nici*

rădăcină, nici ramură.”

Asta nu aparține de Maleahi 3:1, care se referă la prima venire, ci la a doua Lui venire. Chiar doctorul Scofield, cu ale cărui comentarii nu sunt de acord, a împărțit aici corect, căci Maleahi 3:1 se referă la rolul lui Ioan. Sfârșitul capitolului vorbește despre sosirea lui Ilie, înaintea celei de a doua veniri a lui Hristos.

„Toți cei trufași și toți cei răi, vor fi ca miriștea; Ziua care vine îi va arde, zice Domnul oștirilor, și nu le va lăsa nici rădăcină, nici ramură. (Unde mai încape un „iad veșnic”?) Dar pentru voi, care vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii, și tămăduirea va fi sub aripile Lui; veți ieși și veți sări ca vițeele din grajd. Și veți călca în picioare pe cei răi, căci ei vor fi ca cenușa sub talpa picioarelor voastre, în ziua pe care o pregătesc Eu, zice Domnul oștirilor. Aduceți-vă aminte de Legea lui Moise, robul Meu, căruia i-am dat în Horeb, rânduieli și porunci, pentru tot Israelul.” - Maleahi 4:1b-4.

Aceasta se referă la venirea lui Ilie: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie”,* iar Vechiul Testament se încheie: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.”* Acesta nu putea să fie Ioan. Vedeți, lumea nu a ars atunci și cei dreپți nu au călcat pe cenușa celor răi. Nu, încă o dată nu.

„...înainte să vină ziua Domnului cea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!”

Urmăriți exactitatea Duhului Sfânt, ca să nu confundați cele două venituri ale lui Ilie. La Maleahi 3:1, scrie: *„Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea.”* Când Isus a fost întrebat despre Ioan, El zise: *„Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un proroc? Da, vă spun, și mai mult decât un proroc; căci el este acela despre care s-a scris: „Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu, care îți va pregăti calea înaintea Ta.”* Acesta era Ilie care trebuia să vină, cel din Maleahi cap.3.

Observați ce exact scrie Biblia, ca cei care sunt atenți și vor să creadă, să vadă. Țineți minte! Isus se oprește în mijlocul unui verset, căci o parte s-a împlinit atunci, iar restul se referă la a doua Sa venire: *„...și să vestească anul de îndurare al Domnului.” - Luca 4:19.* Aici s-a oprit. Nu a mai citit și *„și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru”,* judecata asupra păcătoșilor nu o mai pomeneste, căci aceasta se referă la a doua Sa venire.

Observați acest verset: *„Și el - Ilie va întoarce inima părinților spre copii.”*, este o paralelă la aceasta, aparține de Maleahi 3:1, să nu le confundați! Ioan - Ilie, care apare înaintea primei venituri a lui Hristos, a întors inimile vechilor părinți, ale patriarhilor, spre noul mesaj, spre copii: *„El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeul lor. Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii, și pe cei neascultători la*

umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El.”

Acum atenție! „...și inima copiilor spre părinți.” La a doua lui venire, în ultimele zile, el va întoarce inima copiilor spre credința apostolică. Vedeți ce desăvârșit se leagă textele din Scriptură?

Aceasta a fost la sfârșitul Vechiului Testament. Acum vedem lumina în timpul serii. Ce este aceasta? Este culmea muntelui, vârful pomului.

După cum am spus azi dimineață, noi am ajuns aici prin denominații, care nu sunt portocalul original; noi am avut grapefruit, lămâi și tot felul de alte fructe, care nu au fost ca fructul de la început. Nu pierdeți din vedere, aici este cheia explicației. După ce toate denominațiile au trecut, care de la început nu au avut lumină, vine o zi, care nu-i nici luminoasă, nici întunecoasă – amurg.

Ce fac ele? Ce caută o lămâie în portocal? Ea își ia seva originală de la portocal, și o întrebuințează pentru creșterea lămâii, astfel s-a făcut și cu Cuvântul lui Dumnezeu. Prin tradiție, ei au făcut fără putere Cuvântul divin. Aceasta este: **„Așa vorbește Duhul Domnului!”** Ei au produs lămâi și grapefruit, dar nu portocale.

Ce spune însă prorocul? Același, despre care am mai vorbit: *„Saltă de veselie, fiica Sionului! Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului! Iată că Împăratul tău vine la tine; El este neprihănit și biruitor, smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe.”*

Atenție, același proroc vorbește despre un timp al coacerii. Soarele strălucește pe pământ, pentru a coace fructul. De ce nu s-a copt? Pentru că nu a existat fructul care să se coacă. Și, totuși, Viața merge mai departe.

A crescut un grapefruit, care trebuia să fie o portocală; când s-au organizat, a trebuit să constatăm că este un grapefruit. A mers mai departe, de data asta a apărut o lămâie, iar mai târziu a apărut altceva. La sfârșit, în vârful copacului a apărut o mandarină, ceea ce este un amestec între portocală și o lămâie. Este o încrucișare, ceva pervertit, și totuși acest lucru își trage viața din același pom; ca și pleava, „ca să-i înșele pe cei aleși”. Ea arată ca o portocală, dar nu este.

Totuși, va fi lumină, și Biserica va crește dincolo de toate organizațiile. După ce trec organizațiile, pomul înflorește din nou, și va da din nou portocale, ca la început, când a fost sădit în pământ.

Atunci va fi lumină.

Care este atracția? Ce se întâmplă? Cuvântul lui Dumnezeu se împlinește. Există doi martori în Vechiul Testament, care confirmă că acestea se vor împlini.

Să deschidem Noul Testament la Ioan 14:12. Isus zise: *„Adevărat, adevărat, vă spun, că, cine crede în Mine, va face și el lucrările pe cari le fac Eu.”* La Luca 17:28 spunea El: *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla aidoma: oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau; dar, în ziua când a*

ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer, și i-a pierdut pe toți. Tot așa va fi și în ziua când se va arăta Fiul omului.”

O, priviți aceste texte! Fiul omului, Isus Hristos același ieri, astăzi și în veșnicie, a trecut de aceste denominații și a lăsat să crească o ramură în vârful pomului, pârga pomului. Ce spune El în Ioan 15:2? *„Pe orice mlădiță, care este în Mine și nu aduce roadă, El o taie; și pe orice mlădiță care aduce roadă, o curățește, ca să aducă mai multă roadă.”*

O, în ultimele zile, va cădea o adevărată ploaie timpurie și târzie peste această mică grupare, care merge cu El. Ca și aceia, care atunci, când El călărea smerit pe măgăruș, erau alături de El. Ea nu disperă, nu aparține niciunei organizații, și strigă: „Osana Împăratului care vine în Numele Domnului!”

Care este deci, atracția de pe munte?

Nu cu mult în urmă, când stăteam pe acest podium, mi s-a spus de Duhul Sfânt: „Va veni ziua, când vor pune țărushi în fața casei tale și vor muta porțile casei. Să nu fi supărat pentru asta!” Am văzut poarta casei făcută bucăți și aruncată pe o colină. Am văzut colina din fața casei săpată, scânduri din gard erau aruncate peste tot. Am văzut un tânăr, care îmi rupea stâlpii de la grădină. L-am întrebat: „De ce nu mi-ai spus nimic despre asta?” A devenit obraznic, încât a trebuit să-l lovesc. Pe urmă i-am spus: „Acest lucru nu l-am mai făcut de când eram în ring. Aș vrea doar să știi acest lucru”, și l-am lovit din nou. L-am „ajutat” de trei-patru ori, apoi i-am tras un picior, de a zburat peste colină. Când am dat să plec de-acolo mi-am zis: „Asta nu e corect!” L-am ridicat, i-am dat mâna și i-am zis: „Nu sunt supărat pe tine, vreau doar să știi că nu poți vorbi astfel cu mine.” Când m-am întors înapoi, de unde am plecat, Duhul Sfânt se afla acolo la poartă și mi-a spus: „Nu te opune, când acest țărush va fi bătut în pământ, pleacă spre vest.”

Această carte este tot ce-mi trebuie. Această carte este o bună rețetă. Îmi arată cum să depășesc greutățile. Cartea este Cuvântul și Cuvântul este Dumnezeu. Nu vă poticniți, pentru că ea vă învață ce să faceți.

Cu trei ani în urmă, unul dintre prietenii mei, un topometrist al orașului, care locuia pe aceeași stradă, a bătut un țărush în pământ. Eu am ieșit afară, și l-am întrebat: „Ce s-a întâmplat Mud? Este fiul domnului King, un prieten de-al meu. El mi-a răspuns: „Billy, ei vor lărgi strada.”

Voi vă amintiți ce am spus: „Poate va fi podul.” Am vorbit cu fratele Woods, și l-am sfătuit: „Păstrează pământul, probabil prelungirea podului va trece pe aici.” Lucrul la stradă a fost început. Pretutindeni zăceau pietre și cărămizi, iar eu i-am spus: „Păstrează-ți pământul!” Când domnul King mi-a comunicat că lucrarea a început, am mers la soție și i-am spus: „Draga mea, despre acest lucru mi-am notat undeva ceva.” Este „Așa vorbește Domnul!” Mi-am adus cartea și am citit. Acolo sta scris: „se va întâmpla”, și s-a întâmplat opt ani mai târziu. Când am văzut, mi-am zis: „Acum este momentul, dragă, să plecăm spre vest.”

După două zile, când mă aflu în cameră, în jurul orei zece dimineața, am fost transpus în Duhul de Dumnezeu, și am văzut un stol mic de porumbei, care zburau spre mine. Am privit micile păsări, vă mai amintiți. În afară de asta, am mai văzut șapte îngeri, în formă de piramidă, care zburau spre mine. Asta însemna: „Îndreaptă-te spre vest, du-te spre Tucson, la 40 de mile nord de acesta. Tu vei îndepărta un scai mic de pe haina ta.” Fratele Fred Sothman, care stă aici și mă privește, era în dimineața aceea acolo. Am uitat acest lucru. Eu am zis: „S-a auzit un tunet explodând, ca și cum un cutremur ar fi distrus întreaga țară. Nu știu cum i-ar putea supraviețui cineva.” Eram înspăimântat. Eram în Phoenix. Toți cei de față puteți confirma. Am ținut predica: „Acesta este timpul, domnilor?” Unde ne aflăm? Eu am plecat atunci spre vest. Mulți dintre voi mai au banda. Mulți dintre voi au auzit ce am spus cu ani în urmă. Am plecat spre vest, și mă întrebam ce se va întâmpla. Într-o zi am primit o chemare din partea Domnului. I-am spus soției mele: „Dragă, poate lucrarea mea s-a încheiat.” Nu știam. Am zis: „Poate că Dumnezeu a terminat cu mine, și plec acasă. Rămâi tu cu Billy, și ține copiii cu tine. Dumnezeu va croi un drum pentru tine. Mergi mereu înainte, și rămâi credincioasă lui Dumnezeu. Fii atentă cu copiii, să-și termine cu bine școala, și crește-i în frica lui Dumnezeu.” Ea spuse: „Billy, tu nu știi dacă este așa.” Eu i-am răspuns: „Nu, dar un om nu poate să supraviețuiască la ceea ce am văzut.”

Într-o dimineață, Domnul m-a trezit, și mi-a spus: „Urcă în canionul Sabino!” Eu am luat o bucată de hârtie și Biblia cu mine. Soția m-a întrebat: „Unde mergi?” I-am răspuns: „Nu știu, îți voi spune când mă întorc.” Am plecat spre canion, am urcat până sus, acolo unde zboară vulturii. Am văzut câprioare care trăiesc acolo. Am ingenuncheat, pentru a mă ruga, mi-am înălțat mâinile, și o sabie mi-a căzut în mână. M-am întors și m-am întrebat: „Ce este asta? Doar nu mi-am pierdut mințile? Aici este o sabie în mâna mea. Ea strălucește în soare.” Mi-am zis: „În acest canion nu există nici un om, de unde a putut veni?” Atunci am auzit o voce: „Aceasta este sabia Împăratului.” Eu am spus: „Un împărat poate face un cavaler cu o sabie.” Atunci a sunat din nou vocea: „Nu este o sabie a unui rege, ci **Sabia Împăratului**, Cuvântul Domnului.” Asta înseamnă: „Nu te teme, este doar a treia tragere, este legitimarea slujbei tale!”

Am mers cu un prieten la vânătoare, fără să știu ce se va întâmpla. Și cineva m-a chemat și anume acela care făcuse fotografia cu Îngerul Domnului și m-a criticat în legătură cu acea fotografie. Din pricina fiului său, a trebuit să plec la Huston, căci era pe lista condamnaților la moarte și trebuia să fie executat în câteva zile. Acolo ne-am întâlnit. El m-a îmbrățișat și mi-a spus: „Gândește-te, omul pe care eu l-am criticat, vine să salveze viața singurului meu copil.” O Societate umanitară mi-a dat o medalie pentru că am salvat o viață.

Apoi ne-am întors înapoi, și am plecat cu fratele Fred la vânătoare. Într-o dimineață, am împușcat un mistreț și mă uitam încotro a putut pleca. Pe urmă am

spus: „Frate Fred, mâine dimineată, în revărsatul zorilor, mergi pe acest munte, iar eu voi urca pe celălalt. Nu voi trage asupra mistrețului ca să-l omor, totuși, dacă cireada vine în această direcție, voi trage un foc ca să-i alung înapoi.” Fratele Fred a plecat într-acolo, dar n-a găsit mistreți. Eu am coborât prin canion, prin câteva spărturi mari; soarele răsărea, iar eu am mers pe cealaltă parte a dealului, fără să mă gândesc la prorocie. M-am așezat jos, să mă odihnesc, și mă gândeam ce s-o fi întâmplat cu mistreții. M-am așezat ca indienii, cu picioarele încrucișate. M-am uitat la pantaloni, de care se legase un scaiete. L-am luat la o parte, și mi-am zis: „Este ciudat, mă aflu la circa 40 de mile nord-est de Tucson, unde fiul meu cel mai mic, Iosif, mă așteaptă.” Când m-am uitat, am văzut o cireadă de porci, la aproximativ 1000 de metri depărtare, urcând dealul. Mi-am zis: „Pe ăștia îi vom prinde. Mă duc după fratele Fred, după ce voi agăța o bucată de hârtie aici în desiș, ca să știm pe unde să venim. Îl voi aduce pe fratele Fred.” Am urcat panta, și m-am grăbit cât am putut, ca să ajung pe partea cealaltă a dealului. Deodată, am auzit o detunătură. Așa ceva nu mai auzisem. Întreaga regiune a fost cutremurată. Când s-a întâmplat aceasta, în fața mea, la un metru distanță, se găseau șapte îngeri. Când i-am întâlnit mai târziu pe fratele Fred și pe ceilalți, m-au întrebat: „Ce a fost aceasta?” Eu le-am spus: „Asta este ceea ce v-am spus.” „Ce vei face?”, m-au întrebat ei. „Mă voi întoarce acasă, căci așa vorbește Domnul: „Cele șapte taine, care în toți acești ani au fost ascunse în Biblie, în timpul denominațiilor, cele șapte taine din cele șapte peceti ne vor fi descoperite de Dumnezeu.”

Acesta a fost cercul de lumină care s-a ridicat de la pământ, ca un nor de ceață. S-a ridicat deasupra munților și s-a îndreptat spre vest, de unde a venit. Știința a stabilit ulterior că avea 30 de mile înălțime și 25 lățime și avea exact forma unei piramide. Cu câteva zile în urmă, mă aflam acolo, și am întors fotografia spre dreapta. Acolo era Isus, după cum a fost arătat în cele șapte epoci ale bisericilor. Cu peruca albă, prin care se arată dumnezeirea Sa absolută. EL este Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Este cel mai mare Judecător în veac. El stă acolo și dovedește mesajul acestui ceas: va fi lumină în timpul serii!

Am plecat spre vest, pe același munte pe care venisem împreună cu fratele Banks Wood, unde mi s-a spus: „Aruncă o piatră în sus; spune-i domnului Wood: „Așa vorbește Domnul! Tu vei vedea slava lui Dumnezeu!” A doua zi ne aflam tot acolo, când se porni un vârtej, care a rupt pietrișul din munte. Bucăți de stâncă au rupt vârful copacilor, trecând la un metru deasupra mea. S-au produs trei explozii. Frații s-au adunat, alergând, cam 15 oameni se aflau acolo, predicatori și alții, și întrebau: „Ce a fost asta?” Eu am răspuns: „Judecata a lovit coasta de vest.” Două zile mai târziu, un cutremur aproape a scufundat Alaska.

Ce a fost lumina de pe munte din Arizona? Ce a fost acest lucru curios care s-a întâmplat? Mulți oameni au călătorit din est și din vest și au luat din bucățile de stâncă împrăștiate acolo. Fiecare piatră era triumfiulară. (Cei trei sunt Una).

Aceste pietre se găsesc acum în toată țara pe birouri. Ce a fost această întâmplare bizară, pe muntele Sunset, în Coronado Forest?

Tânărul Jackson, care ascultă, își amintește de visul pe care l-a avut și pe care i l-am tălmăcit. Eu mergeam înspre apus și aceasta s-a întâmplat pe muntele Sunset (apus - nt). Era în timpul serii, când soarele apune. Prin mesajul din timpul serii, se împlinește prorocia: „Să fie lumina în timpul serii!” Se întâmpla pe muntele Sunset (muntele unde soarele apune), în Coronado Forest, 40 mile la nord de Tucson. Priviți harta, și acolo veți găsi culmea muntelui Sunset. Exact acolo s-a întâmplat. Nu am știut aceasta până acum câteva zile.

Nu se oprește, ci se repetă într-una. De la evenimentul care s-a întâmplat până la fotografie, în care Isus se află acolo și privește asupra noastră, spre ceea ce s-a întâmplat acolo pe muntele unde apune soarele. Lumina de seară a sosit. Domnul s-a legitimat pe Sine.

Ce este aceasta? Este faptul că Dumnezeu și Isus sunt una. Câți au văzut peruca albă deasupra capului Lui, după cum știm din Apocalipsa 1:9? Priviți pe Dumnezeul cel Preaînalt, Autoritatea cea mai înaltă! Nicio altă voce, niciun alt Dumnezeu! Nimic altceva! „În El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii.” Înșiși îngerii formau peruca Lui.

Ce s-a întâmplat pe munte? Dumnezeu Și-a confirmat Cuvântul, de aceea a fost tot zgomotul acela. Fiți atenți, este Dumnezeu care-Și împlinește Cuvântul făgăduit. Apocalipsa 10:1-7: „...în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu...” Această taină ascunsă. Ultimul mesaj către ultima epocă a bisericii se împlinește în timpul nostru – Luca 17:30 „Tot așa va fi și în ziua când se va descoperi Fiul Omului.” și Matei 24:24 „...se vor scula Hristoși mincinoși și proroci mincinoși, vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.” Oamenii sunt mereu în derută, iar biserica este nesigură ca-ntotdeauna. Oamenii de știință din Tucson scriu mereu articole și le publică în ziare. Cei care se aflau acolo pe Muntele Lemmon, cu aparate mari de fotografiat, nu au putut vedea unde ne aflam noi. Norul se îndrepta spre vest, pentru a arăta că timpul este pe sfârșite. Mai rămâne puțin pentru a ajunge la coasta de vest. Judecata urma drumul acestui nor, peste Phoenix, mai departe spre Prescott, și peste munți mai departe, spre coasta de vest. Încotro, deci? Direct spre Alaska. Își urmă drumul cu vuiet.

Observatorul din Tucson face cercetări ca să afle ce a fost. S-a produs la o înălțime unde nici ceață, nici abur, nici ceva asemănător nu se poate forma. Prin ce s-a produs? Unde se află? Ei se găsesc în fața acestei lumini supranaturale, care atârna acolo pe cer, la fel de neputincioși ca și cei trei înțelepți, care urmărind o stea, se întrebau: „Unde este Împăratul nou-născut al iudeilor?” Ce a fost? Dumnezeu și-a ținut Cuvântul. „O stea răsare din Iacov...”

Dumnezeul din ceruri a promis că va fi lumină în timpul de seară. Cu trei ani

în urmă, această taină fusese prorocită „Acesta este timpul, domnilor?”, dar acum este istorie. A trecut! Făgăduința este împlinită. În ce timp suntem și care este atracția? Domnul Își împlinește Cuvântul Său. EL este același ieri, astăzi și în veșnicie.

Să ne rugăm: Dumnezeu scump, am reținut oamenii mai mult decât aș fi vrut. Eu mă rog, Doamne, ca să fi zis și să fi făcut ceva, prin care oamenii de pretutindeni să ajungă să înțeleagă corect. Și, văzând și înțelegând, vor și crede că Tu ești Hristos cu adevărat și faptul că ce s-a spus a fost confirmat este o dovadă că Cuvântul Lui este desăvârșit și se împlinește la timpul hotărât de El.

Doamne Isuse, Tu ai spus că lumea va ajunge într-o stare ca a Sodomei. Noi știm aceasta și o putem vedea. TU ai spus că în acea zi va fi la fel cum a fost în Sodoma. Atunci Tu ai trimis trei mesageri, la neamuri și la evrei. Unul dintre ei a fost Însuși Dumnezeu, Fiul omului, care s-a arătat în trup omenesc și a făcut o minune, spunându-i lui Avraam ce făcea Sara, care se afla la spatele Lui, în cort.

Tu ai spus că asta se va repeta, când întreaga omenire va ajunge într-o stare ca a Sodomei. Aici am ajuns, Doamne. Alte prorocii confirmă acest lucru, prin faptul că în zilele din urmă ai trimis pe Ilie, și duhul său va fi pe pământ „...*pentru a întoarce inimile copiilor spre părinți.*” Eu mă rog, Doamne, ca să confirmi Cuvântul Tău, care este același ieri, astăzi și în vecii vecilor.

Ei Îți aparțin Ție și eu mă rog ca Tu să ne dai binecuvântările Tale și să confirmi ceea ce s-a spus spre slava lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos. Amin!

Un om poate să exprime un cuvânt, dar numai Dumnezeu îl poate confirma. A spune ceva, este un lucru; ca Dumnezeu să-l facă, este cu totul altceva. Dumnezeu nu are nevoie de interpret. EL Însuși tâlcuiește totul.

Acum, imediat urmează un șir de rugăciune pentru bolnavi, dacă vrea Domnul. Noi știm că nu există nimeni, niciun bărbat, nicio femeie, nici un om, niciun înger care să poată vindeca, deoarece Dumnezeu a și făcut-o. EL a pregătit totul. Singurul lucru, pe care trebuie să-l faceți, este să-L acceptați.

Nu există om sau înger, nimic care să vă poată mântui de păcat, numai Însuși Dumnezeu. Acest lucru s-a întâmplat. Isus l-a făcut pe cruce. Totuși, nu vă este de folos, nici de ajutor, dacă nu-L acceptați pe El. Singurul lucru, care se poate face de către credincioși este să împlinești porunca Domnului, punând mâinile peste cei bolnavi. Asta s-a împlinit în tot decursul timpurilor, mai ales în timpul trezirilor. Și ei știau că numai Dumnezeu o face.

Avraam a văzut multe semne. Apoi a venit timpul când a văzut ultimul semn. Cu puțin înaintea arderii Sodomei, Dumnezeu s-a arătat sub forma unui om. Credeți voi aceasta? A spus Isus că se va mai repeta?

Voi de aici și cei ce ascultați prin radio, sau cei din toată țara, prin telefon, pregătiți-vă de rugăciune. Rugați-vă și voi, cei ale căror batiste zac aici. **Eu nu pot**

spune lui Dumnezeu ce să facă. Departe de mine să încerc măcar. EL este suveran. EL face ceea ce vrea. Eu pot doar să urmez și să spun ceea ce El spune.

Oamenii stau pe lângă pereți, totul este aglomerat și strâmt. Eu mă întreb, dacă L-am întreba pe Domnul, „Care este atracția?”, ar umbla El din nou în mijlocul nostru (poate sunt străini aici), Și-ar arăta binecuvântările față de noi, ar confirma prezența Duhului Său aici, arătând că El este același ieri, azi și în veci, astfel ca fiecare din noi (după două mesaje atât de puternice) să poată crede că așa este. Puteți voi crede? Bine! Nu vom face un rând de rugăciune, din cauza aglomerației, ci vom chema din sală pe cei ce au numere de ordine.

Domnul Shepherd nu a fost la rugăciune în ultima duminică, și nu a avut nici număr de ordine. Este în seara aceasta aici? Unde este? Este aici în spate. Ai avut un număr de ordine, domnule Shepherd? Nu, el nu a avut. El stă în seara aceasta din nou acolo. Este un loc bun, frate Shepherd. Voi nu trebuie să fiți acolo, ci numai să credeți. Amintiți-vă că o femeie i-a atins haina, și El a simțit. EL este același ieri, azi și în veșnicie.

În Noul Testament, în epistola către Evrei, scrie că astăzi El este Mare Preot și are înțelegere pentru slăbiciunile noastre. Credeți asta? Să aveți credință, să nu vă îndoiiți de aceasta. Credeți și se va întâmpla! Puteți avea ceea ce ați cerut, dacă puteți crede. Dar trebuie să credeți. Puteți face acest lucru? Veți putea crede cu toții? Câți dintre voi cred acum? Domnul să vă binecuvânteze.

Eu nu vă cunosc pe niciunul dintre voi. Nu este treaba mea să vă cunosc. Este treaba Domnului să știe toate aceste lucruri. Totuși, El va face totul, dacă voi credeți. Acum credeți?

Dumnezeule scump, noi, cu siguranță, nu suntem un grup de creștini încrucișați. Noi nu suntem oameni care să dorim să fim tratați ca niște copii. Doamne, noi nu suntem astfel. Tu ai credincioși aspri, prezența lui Dumnezeu aprinde inima unui om. Avraam a crezut în Dumnezeu. Tu Te-ai lăsat cunoscut de el, pe urmă I-ai apărut și I-ai arătat un semn, iar el a crezut în Tine. Tu ai făcut ca trupul acestui bărbat să devină din nou tânăr, ca și al soției sale, căci această soție a fost o parte din trupul său. Pe urmă, s-a născut copilul, fiul promis. O, Doamne, Tu ai promis că în acest timp va fi din nou la fel. Eu mă rog ca Tu să confirmi acest lucru. Noi credem că va fi așa cum ai spus Tu, ca în zilele când judecata a venit asupra Sodomei și a fost arsă. Așa că judecata este pe cale să lovească neamurile. Apoi, vor mai rămâne trei ani și jumătate pentru evrei când vor trece prin necazul cel mare, numit și necazul lui Iacov, continuarea acelei părți din cele 70 de săptămâni ale lui Daniel. Timpul neamurilor se apropie de încheiere. În curând noi vom pleca. Tu ai dat acest semn și ai spus că așa va fi din nou. Descopere-ne, o, Doamne, noi suntem în mâinile Tale, fă cu noi ceea ce crezi, în Numele lui Isus Hristos Te rugăm. Amin!

Nu fiți nervoși! Ce ar fi, dacă și eu aș deveni nervos? Ceea ce fac eu aici

depinde numai de suveranitatea lui Dumnezeu. De ce fac acest lucru? Pentru că El a spus că așa va fi. Cu asta totul este stabilit. Dacă El Însuși Se confirmă în fața voastră, ați putea să nu-L credeți? Desigur că-L veți crede! Numai să credeți, simplu. Eu doar privesc cum Duhul Sfânt conduce, și ce va face. Eu nu știu ce va face. Este sarcina Lui. Dacă aveți credință, atunci pentru cei ce cred, totul este posibil. Toți de aici, care cred, ridicați mâinile și ziceți: „Eu cred din toată inima, cred!” Prin trei cazuri se realizează o confirmare. Dacă de trei ori consecutiv se întâmplă, este o dovadă că este corect, indiferent unde sunteți, cine sunteți, credeți simplu și nu fiți neliniștiți.

Doamnă, tu te rogi. Eu nu te cunosc. Șezi unde te afli, nu trebuie să vii. Eu nu te cunosc, tu ai o fetiță în brațe. Eu îți sunt cu totul străin. Copila pare normală și sănătoasă, este o fetiță drăguță cu părul roșu, eu o văd de aici și nu arată ca și cum ar fi paralizată. Nu știu ce-i lipsește, poate nici nu este vorba despre copil, ci despre tine însăși. Te-am văzut doar stând acolo cu copilul și rugându-te. Ar trebui să stăm de vorbă, ca să primesc legătura cu tine.

Isus i-a spus atunci unei femei: „*Dă-mi să beau*”, pentru a afla ce era cu ea. Pe fratele Bryant și pe cei din jur îi cunosc. Poate și ei au nevoie de ceva. Tu însă îmi ești străină.

Crezi tu că eu sunt prorocul lui Dumnezeu? Crezi tu că lucrurile auzite astă seară reprezintă adevărul? Dacă Domnul vrea să-mi descopere ceva, ceea ce ai făcut sau ceva ce n-ar fi trebuit să faci, sau ceva ce nu este în ordine cu tine, respectiv ceea ce ceri tu, atunci vei ști dacă este așa sau nu. Nu-i așa? Dacă El va împlini, va confirma prin aceasta Cuvântul Său, care este același ieri, azi și în veșnicie. Crezi că Luca 17:30 se împlinește? Crezi tu aceasta?

Doamna a ridicat mâna că noi nu ne cunoaștem. Eu nu o cunosc. Eu încerc doar să primesc legătura Duhului Sfânt, pentru această singură persoană. Sunt atât de mulți aici, al căror curent îl simt. Credeți aceasta din toată inima! Este vorba de fetiță, nu despre tine. Tu ești nervoasă. Dar nu această nervozitate te-a adus aici. Ceea ce îți stă pe inimă este fetița. Crezi tu că Dumnezeu îmi poate spune ce este? Crezi aceasta? Îți va ajuta. Atunci vei crede? Este o boală a creierului. Acesta este adevărul. Așează-ți acum mâna pe capul copilului.

Dumnezeule scump, Tu ai zis: „*Aceste semne vor urma celor ce cred. Ei vor pune mâinile pe bolnavi și aceștia se vor însănătoși.*” Femeia este credincioasă. Ea a pus mâinile pe copil. El să se însănătoșeze, în Numele lui Isus Hristos Îți cer acest lucru. Amin!

Credeți acum cu toții, dacă puteți crede, toate lucrurile sunt posibile. Cu siguranță.

Cunosc pe doamna care stă lângă ea. Ea mă privește cu seriozitate. Eu nu cunosc numele ei, dar îl voi ști cu siguranță. Cunosc femeia din vedere. Nu știu însă ce greutate are. Crezi tu că Domnul mă va lăsa să știu ce necaz ai? Ți-ar ajuta?

Diabet. Dacă este adevărat, ridică mâna. Într-adevăr.

Femeia, care stă alături de tine, are aceeași boală. Ea îmi este străină. Cealaltă doamnă se roagă pentru cineva, și anume pentru un copil paralizat. Dacă veți crede din toată inima, Dumnezeu va îngădui să se întâmple.

Acum este vorba de cineva de aici, de jos. Un om, care stă acolo, încearcă să scape de fumat. Crezi că Dumnezeu te va vindeca? Dacă crezi, vei fi vindecat. Eu nu l-am mai văzut niciodată pe acest om.

Aici se află alt om. Vedeti umbra neagră peste acest bărbat, care se află aici pe targă sau zace în scaun? El este bolnav de moarte. Peste el se află o umbră, are cancer. Nu-l cunosc și nu l-am văzut niciodată. Domnul știe totul despre tine. Crezi că Dumnezeu mi-a arătat ceva, în legătură cu tine? Crezi că ți-ar putea ajuta ceva, să te însănătoșezi? Un prieten te-a adus aici. Tu nu ești de pe la noi. Tu vii dintr-o regiune unde se află o apă mare în care se pescuiește. Da, din Albany- Kentucky. Așa este. Crede și poți să te întorci sănătos acasă. Numai să poți crede. Trebuie să crezi că se va întâmpla ceva cu tine. Crezi tu?

Tu vii din Tennessee și ai un băiat care suferă de astm. El nu se află aici. Totuși, tu crezi că el se va vindeca. Atunci du-i batista pe care tu o ții în mână, și va fi vindecat dacă tu crezi.

Și peste doamna care șede vizavi de doctorul Vayle și plânge se află o umbră neagră. Nu am văzut-o în viața mea pe această femeie. Ea are cancer. Dacă nu se va întâmpla nimic, ea va muri. Crezi tu că El te va vindeca? Poți crede? Tu vei fi vindecată, numai să crezi!

În spatele ei șade o doamnă, care ține o batistă la gură. Ea are ulcer și încă o altă boală. Ai avut crize și ți-a fost rău. Cineva te-a adus aici. Ai și o boală femeiască. Dacă tu crezi, poți să te întorci sănătoasă acasă.

Tu, tinere, îmi ești străin. Tu stai în fața mea și mă privești. Vii din Puerto Rico? Îți sunt străin, asta știi tu. Tu nu ești din această țară. Crezi tu că Dumnezeu îți poate împlini dorința inimii? Dacă eu îți spun care este această dorință vei crede? Tu dorești botezul cu Duhul Sfânt. Acesta este adevărul. Primește Duhul Sfânt, fratele meu!

Ceva mai departe, în spate, stă un om de culoare. El are pe suflet o greutate, din pricina soției. Ea nu este aici. Are probleme cu picioarele. Crezi tu că ea se va vindeca? Da? Tu ești străin aici. Ai venit peste mare, din Jamaica. Crezi că Dumnezeu îmi poate spune cine ești tu? Domnule Braden, tu crezi? Isus Hristos este același ieri, azi și în veșnicie.

Doamna, care stă acolo, în spate, lângă doamna Wright, are o povară pe inimă. Ea se roagă pentru fiica ei, care urmează să fie operată. Crezi tu din toată inima? Operația nu va mai fi necesară, dacă o faci să creadă. Eu nu pot să vindec.

Eu văd că Duhul Domnului, adică Îngerul Său, se mișcă acolo în spațiul mamelor. Acolo este lumină. S-a așezat deasupra unei femei tinere. Ea are o

problemă sufletească, asupra căreia este nelămurită. Se pare că aş fi cunoscut-o cândva pe această femeie. Este o tânără, care suferă de o boală femeiască. Numele ei este West, din Alabama. Doamna David West. Crede şi Dumnezeu îţi va da!

„Va fi lumină în ziua în care se va arăta Fiul omului.”

Dacă Acesta nu este Isus Hristos, acelaşi ieri şi astăzi şi în veşnicie, atunci eu nu ştiu nimic despre aceasta. Credeţi voi? Toate sunt posibile acelora care cred.

Câţi dintre voi, din toată ţara, care ascultaţi, şi dintre voi, care vă aflaţi aici în capelă, îşi vor ridica mâinile şi vor zice: „Eu sunt credincios!”? Aici au ridicat cu toţii mâinile, şi, fără îndoială, aţi ridicat şi voi, în ţară pretutindeni, mâinile. Închideţi ochii! Aşezaţi-vă mâinile pe cineva de lângă voi, luaţi-i mâna şi puneţi cealaltă mână pe umărul lui. Eu mi-am aşezat mâinile pe batiste. Vedeţi ce s-a întâmplat astăzi. Vedeţi ce se întâmplă acum. (Fr. Branham cântă...).

Rugaţi-vă acum! Să ne rugăm pretutindeni.

Dumnezeule scump, ceasul a sosit. Ce înseamnă aceasta? Dumnezeu Îşi împlineşte Cuvântul. Care este atracţia, Doamne? Este Dumnezeu, care Îşi împlineşte Cuvântul.

De ce în toată ţara, sute de oameni de la o coastă la alta, de la nord la sud, de la est la vest, cei ce ascultă prin transmisie telefonică, şi-au pus mâinile unul pe altul? Aici sunt oameni din alte ţări, din multe state, din Mexic şi Canada. Şi noi ne-am pus mâinile unii pe alţii. Domnul Îşi împlineşte Cuvântul.

Cum este posibil ca cineva să stea aici, şi, prin Duhul Sfânt, să poată cunoaşte numele oamenilor, după cum a fost atunci cu Simon zis Petru: „*Numele tău este Simon, tu eşti fiul lui Iona.*” Sau „*Du-te de cheamă pe bărbatul tău, şi vino aici.*” Femeia i-a răspuns: „*N-am bărbat.*” „Adevărat, tu ai avut cinci bărbaţi.” Ea răspunse: „Eu ştiu că, atunci când va veni Mesia, va face aceasta. Dar cine eşti Tu?” El răspunse: „Eu sunt Acela.”

Tu eşti Acelaşi ieri, astăzi şi în veci, şi Tu ai promis: „*Adevărat, adevărat, vă spun, că, cine crede în Mine, va face şi el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele şi mai mari decât acestea; pentru că Eu mă duc la Tatăl.*” Iată, în zilele de pe urmă vă voi trimite pe prorocul Ilie; el va schimba gândurile oamenilor, şi va întoarce inimile copiilor către învăţătura apostolică a Bibliei: „Să fie lumină în timpul serii!”

Aici ne aflăm, Dumnezeule mare al cerului, ceasul a sosit, mâinile oamenilor sunt aşezate. Satan, tu eşti învins, eşti un mincinos. Ca robi ai Domnului, îţi poruncim, în Numele lui Isus Hristos, să te supui Cuvântului Domnului, şi să părăseşti aceşti oameni, căci este scris: „*În Numele Meu vor scoate draci.*”! Toţi aceşti oameni să fie eliberaţi! Îngăduie, scump Dumnezeu. TU eşti Dumnezeul cerului, care ai învins totul în acea zi a atracţiei de pe muntele Golgota, fiecare boală, fiecare durere şi toate lucrările diavolului. Tu eşti Dumnezeu. Oamenii sunt vindecaţi prin rănile Tale, ei sunt liberi în Numele lui Isus Hristos. Amin!

O, Doamne, Duhul Tău este prezent și ungerea lui Isus Hristos este peste oameni, iar semnele puternice pe care El le-a promis, se împlinesc, pământul se cutremură, semnele pe care El le-a prezis în Scriptură se împlinesc. Lumina de seară strălucește. Eu îmi așez mâinile pe aceste batiste de aici care reprezintă întregul trup al credincioșilor de la est, vest, nord și sud, și spun diavolului: „În Numele lui Isus Hristos să părăsești pe fiecare bolnav, peste care sunt puse aceste batiste, spre slava și cinstea Cuvântului lui Dumnezeu! În Numele Cuvântului lui Dumnezeu, Isus Hristos din Nazaret! Amin!

Credeți și acceptați, ca oameni credincioși, în deplină cunoștință, în liniște, vindecarea voastră din partea Atotputernicului Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos!

Dacă o faceți, ridicați mâinile, iar voi toți din țară ridicați-vă mâinile. Aici, cât pot vedea, fiecare și-a înălțat mâinile. Înăuntru, afară, lângă pereți, în fața ușilor, în spațiul mamelor, pretutindeni oamenii și-au înălțat mâinile ca semn că L-au primit. Satan este învins. Prin rănilor lui Isus Hristos voi sunteți vindecați.

Prezența lui Isus Hristos confirmă faptul că El este viu azi și, ca totdeauna, este în stare să-Și țină fiecare făgăduință pe care a dat-o. Amin! Eu cred în El. Și voi, nu-i așa?

Să ne ridicăm acum. În Numele lui Isus Hristos, să primiți tot ce s-a spus și s-a făcut. Noi Îl iubim din toată inima, și ținem la El cu tot ce este în noi; iar dacă astă seară vă întoarceți din nou la casele voastre, Domnul să fie cu voi. Dumnezeu să vă dea Duhul Sfânt, dacă încă nu Îl aveți.

Fiecare bărbat, fiecare femeie, fiecare tânăr, fiecare fată, toți cei prezenți, care nu au fost încă botezați în Numele Domnului Isus Hristos, avem aici îmbrăcăminte de botez și un bazin. Nu amânați pe mâine ceea ce puteți face astăzi. Mâine este poate prea târziu. „Ajungă-i zilei necazul ei.” Noi avem aici predicatori. Îmbrăcăminte pentru botez este pregătită. Nu aveți nicio scuză. Sunteți pregătiți? Dacă voi credeți, indiferent cum ați fost botezați înainte, stropiți sau scufundați, oricum a fost greșit. Lumina a sosit, veniți, credeți și veți fi botezați. Fie ca toți, cei ce nu aveți Duhul Sfânt, să-L primiți, în toată plinătatea puterii și iubirii dumnezeiești ce v-a fost promisă, ca prin El să deveniți o nouă creație. Domnul să vă binecuvânteze!

Până duminica viitoare, dimineața la nouă și jumătate, să intonăm cântecul, pe care-l cântam des cu ani în urmă:

Nu uita rugăciunea cu familia,
Căci aici Isus vrea să te întâlnească
Și să-ți ia toate grijile.
Nu uita rugăciunea cu familia.

Dacă mai cântăm acum încă o dată, întinde mâna pelerinului ce stă alături de tine, în timp ce cântăm: „Nu uita rugăciunea cu familia...”

Îl iubiți cu adevărat?

Eu Îl iubesc. ÎL iubesc pentru că El m-a iubit întâi și m-a răscumpărat (aceasta a fost atracția) la Golgota. Aceeași atracție a fost și cea de pe Muntele Sunset, de pe Muntele Nebo, de pe muntele Sinai, la toate evenimentele de pe culmile munților, în total șapte.

Și acum să cântăm:

Eu Îl iubesc...

Toți cei care Îl iubesc spun: „Amin!” Gândiți-vă la ce a făcut El pentru voi. Gândiți-vă că altfel ați putea fi în seara aceasta într-un bar. Ați putea fi morți și eu de asemenea, dacă nu am fi avut parte de mila lui Dumnezeu. Ce a făcut El pentru voi? Ce am putea face altceva decât să-L iubim, să închidem ochii și să ne aplecăm capetele, în timp ce mai intonăm încă un cântec pentru El. EL ascultă cântecele cu plăcere. Să-I cântăm acum: „Eu Îl iubesc...”

Ne aplecăm capetele și inima în prezența Lui, și suntem recunoscători pentru ce am văzut cu ochii și am auzit cu urechile, pentru ceea ce stă scris în Cuvântul lui Dumnezeu, ca promisiune pentru noi în aceste timpuri. Domnul să vă binecuvânteze.

Amin!